

קראתי לחלמידים - באו 4 במקום שלושה, ביקשתי מהם שלא יתערבו בעניני המורים ושיעשו מאמץ שלפחות חצי שנה יהיה שקט, למען שאלה שהסמכות בידם יוכלו לבדוק ולסדר הדברים. לי אין הזמן לכך וגם אין לי הסמכות. ענו לי שלא יקלים לשחוק, זה נגד מצפונם. בקשה זו הפניתי גם למשולם מבאר שבע - אבל מסופקני אם ישמעו לי. חזרתי לצריפי אחרי עשר - לא שקט.

חבל שהדי נוסע לאחונה מחר (לשני ימים) ולאמריקה לשבועים בשביל המגבית, למעשה - בשביל ירושלים.

נחזור בי ספק בכשרוננו של צביון לנהל לבדו את המדרשה. צביון נתן טיוטא של מכתב ללנדוי ממפעל המיס על הצורך לעזרה למדרשה. שניתי קצת הטיוטא וביקשתי את ניסן למסור אותה לצביון להעמקה.

לא יכלתי א' אח"כ לישון עד שעה מאוחרת, אם כי בלעתי פעמים כדורי שנה.

- כתבתי מכתב לרובין - מסדר עכשיו הערוכת ציורים בתל-אביב, ומכתב ברכה למשפחת ווכסלר, שבנם מאיר נספה באסון של השיירה של הדסה להר הצופים ביום 14 באפריל 1948.

6.6.66, יום ב'

לפני הצהרים הגיעו הנה יוסף יעקבסון, פינקוס, בהיר, ריבלין (מזכיר ההנהלה הציונית)

צביון. דובר על צרכי המדרשה, ביחוד להחזקה, ועל הרחבת המוסד בשנה הבאה, כשיפתחו מחלקות

מתקדמות בבה"ס התיכון ובסמינר ויתווספו שלוש-ארבע מאות חלמידים. משרד החינוך נותן

כ-450 אלף ל"ל לשנה להחזקה, דרושים לפחות ועוד מיליון אחד. מלבד מה שיידרש לבנינים

נוספים. יהיה הכרח גם בפנימיה לחלמיצי בה"ס התיכון, ביחוד למחוננים, כזה של בוואר

בירושלים. פינקוס התייחס בחיוב, אבל הודיע שבלי החלטת ההנהלה לא יוכל להבטיח כלום.

- עסקתי בימים ההם מהבוקר עד שעה מאוחרת בלילה בסידור התיקים, ביחוד תיקי 1956 -

שנה מערכת סיני.

באו אצלי שני שליחים - החצרן ומורה - שאמגש עם משולם. הבטחתי לעשות זאת למחרת.